

Kävin DDR:ssä moninaisia kertoja silloin kun se oli itsenäinen valtio.

Minulla on koti- ja ulkomailta pääosin hyviä muistoja osseista, myös niistä dersuista, jotka myöhemmän historiankirjoituksen mukaan olivat DDR:n valtion turvallisuuspalvelun (Stasin) toimihenkilöitä. Jotkut olivat niin hyviä tuttuja, että heitä olisi ilo tavata tänäänkin.

Kävin DDR:ssä moninaisia kertoja silloin kun se oli itsenäinen valtio.

Minulla on koti- ja ulkomailta pääosin hyviä muistoja osseista, myös niistä dersuista, jotka myöhemmän historiankirjoituksen mukaan olivat DDR:n valtion turvallisuuspalvelun (Stasin) toimihenkilöitä. Jotkut olivat niin hyviä tuttuja, että heitä olisi ilo tavata tänäänkin.

Olen myös - myöhemmän tiedon valossa - kavereerannut Stasin pääkonttorin poikien eli Neuvostoliiton valtion turvallisuuskomitean (KGB) työntekijöiden kanssa. Olen ollut Viktor Vladimirovin seurueessa hirvimetsällä, Felix Karasevin kanssa uistinta vetämässä ja tuttaviiini on kuulunut historian asioiden huru-ukon Jukka Seppisen KGB:n miehiksi luetteloimia muitakin diplomaatteja (joiden tehtävien luonteesta supo ei kertonut edes Suomen presidentille!).

Olen ollut ystävällismielisissä tekemisissä myös USA:n, Englannin, Ranskan, Israelin ja monen muun maan "salaisten" agenttien kanssa.

Olen ollut - ja olen - vapaan Suomen vapaa kansalainen, ja olen omasta vapaasta tahdostani voinut - ja voin - tavata ketä haluan. Minulla on ollut - ja on - vapaus syödä lounasta, olla saunassa ja heittää vaikka tikkaa kenen kanssa haluan. Ihmissuhteeni eivät kuulu Suomen valtiolle.

Saatanallistamisen kohteena olevina 1970-luvun politiikan vuosina minulla ei ollut salassa pidettävää tietoa kuten ei yleensäkään meillä SKP:n tovereilla. Suomen politiikan kiemuratkin

itätoverit tunsivat meitä paremmin - aivan niin kuin suomalaiset diplomaatit ovat hyvin perillä asemamaansa politiikasta. Tovereiden kanssa juteltiin niitä näitä, paljolti paskeja, ja juoruiltiin, puolin ja toisin; onhan se politiikan suola.

Olin isänmaallinen suomalainen, luja uskossa valtion silloisen itsesäilytyksen ja virallisen ulkopoliittikan linjaan, Kekkoseenkin.

Olen yhä isänmaallinen. Samaa en osaa sanoa niistä, jotka vievät meiltä kansallisen itsemääräämisoikeuden vannomalla jonkun kummallisen Eurooppa-aatteen nimiin tai menemällä hökämiesten tavoin merta edemmäksi kalaan Transatlantiaan. Ne puhuvat paljon salaisempia Suomen asioita jenkkien ja eukkujen kanssa kuin me konsanaan neukkujen kanssa. Kun ne hyväksyvät ilman kansanäänestystä (jota kannattaa 2/3 suomalaisista) omaamme ylemmän EU:n perustuslain, ne antavat pois täysivaltaisuutemme Suomen itsenäisyyden näkökulmasta elintärkeillä aloilla: päätöksenteossa, lainsäädännössä, ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, maanpuolustuksessa, rahan arvossa sekä lain- ja oikeudenkäytön aloilla.

Meitä hallinnoidaan tänään - toisin kuin Neuvostoliiton ja DDR:n olemassaolon aikaan - muiden meille säätämillä laeilla, joiden noudattamista valvovat omat virkamiehemme. Jos on ristiriidassa EU:n tahto ja Suomen tahto, suomalaiset virkamiehet panevat - viran puolesta - toimeen EU:n tahdon.

Aina ei ole moiseen taituttu, ei edes ns. kylmän sodan aikaan. Silloin länsisaksalaiset leimasivat meidän itse itsellemme päättämän ulkopoliittikan sanalla "finlandisierung", suomettuminen. Se oli aikaa, jolloin meillä päin ajateltiin omaa etua eikä oltu kylmän sodan eturintamassa (jonka määritti maantiede). Silloin ei annettu olennaisissa asioissa periksi silloiselle naapurisuurvallalle, jonka jälkeläinen on valtiokapitalistinen Venäjä, saati että siellä olisi säädetty meille lakeja.

Uussuomettuminen on nyt sitä, että luovutaan omasta politiikasta sodassa ja rauhassa. Ei ole omaa maanpuolustusta se, että suomalaisia palkkasotilaita aletaan lähettää laittomiin(kin) sotiin EU:n taisteluosastoissa ja Naton NRF-iskujoukoissa kauaksi omien rajojen ulkopuolelle.

Kun ensi vuonna suomipoikia lähetetään Afrikkaan, heitä ei lähetetä Sudaniin estämään

Darfurin kansanmurhaa YK:n pyynnöstä, vaan Tshadiin pönkittämään siellä maailman korruptoituneimpiin kuuluvaa presidentinvaltaa vanhojen siirtomaaherrojen eli EU:n pyynnöstä.

Nämä hökämiehet ja muut isänmaan täysivaltaisuuden murentajat tarvitsevat sisäisen viholliskuvan oikeuttaakseen harjoittamansa Suomen bryssityksen ja natottamisen. Siinä tarkoituksessa saatanallistetaan entinen DDR ja demonisoidaan Suomen silloisen ulkopoliitiikan toimitsijat. "Rusin lista" on - mustaamismielessä - tuulesta temmattu ja niin - kai - on myös länsisaksalainen "Tiitisen lista".